

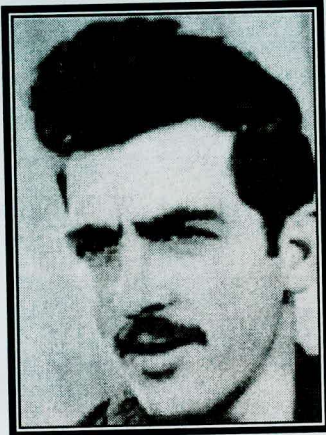

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

טוראי אבינועם מיוזובסקי ז"ל

בן צ'רנה וגרשון

נולד בכפר-סבא

בתאריך כ"א בשבט תש"ה, 4/2/1945

התגורר ביפתח

התגייס ביולי 1963

שרת בחטיבת הצנחנים

נפל במלחמת ששת הימים, בירושלים

בתאריך ד' בסיון תשכ"ז, 12/6/1967

נקבר בבית העלמין הצבאי בכפר-סבא

חלקה: 2 שורה: 7 קבר: 16

בן 22 בנפלו

קורות חיים

בן גרשון וצ'רנה. נולד ביום כ"א בשבט תש"ה (4.2.1945) בכפר-סבא - והימים אז היו ימי סוף מלחמת-העולם השנייה כשהעם בגולה נלחם על קיומו הפיסי והעם היושב בציון נלחם על זכויותיו הלאומיות. באותם הימים, ימי ילדותו של אבינועם, ספג הילד את האווירה של ההכרה הלאומית ששררה בכפר-סבא שהיתה במערכות-ההגנה ושקקה חי-עבודה חקלאית. את לימודיו היסודיים סיים שם בבית-הספר על שם אוסישקין, המשיך בלימודי מסגרות בבית-ספר המקצועי "אורט" ומשלא מצא את סיפוקו בכך עבר ללמוד הנהלת-חשבונות בתל-אביב. היה חבר תנועת "הנוער העובד והלומד". כאשר סיים את לימודיו יצא להכשרה צעירה בקיבוץ יפתח שבגליל העליון כדי שיוכל להסתפח לחבריו בבוא מועד הגיוס לצה"ל. היה חובב גדול של ספורט הכדור למינהו, שחמטאי מעולה ונוטה לעבודות ציבוריות, ביחוד כאשר הגיעו תנועות-הנוער למשקו והוא היה המקשר ביניהם. היה גם חובב רדיו, היה מפרק אותו ומרכיבו שוב ואוהב להאזין לצליליו. מטבעו היה עליז ושמח, חם-לבב ופיו מלא בדיחות לשמח את כל שבקרבתו. אהב לשחק עם ילדי המשק. כאשר הגיע יום גיוסו לצה"ל ביולי 1963 שירת במסגרת נח"ל יחד עם חבריו-לגרעין ("ישנר"). עבר את כל שלבי האימונים ולאחר-מכן קורס-

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

מרגמות ואימון מתקדם ואז הצטרף לשירות הצנחנים וקיבל כנפי צניחה. בקיבוץ אפיקים קיבל את הכשרתו החקלאית כעובד במטעי-הבננות וכשהגיע להיאחזות בנח"ל גרופית שבערבה שמש כמרכז-הקניות שם. בתפקיד זה הצליח מאד כי הוא דרש מגע עם אנשים רבים ושונים ובביצועו נדרשו אורך-רוח וסבלנות - תכונות שהיו באבינועם. כאשר נסתימה תקופת ההכשרה הצבאית הגיע אל המנוחה והנחלה בקבוץ יפתח אשר כה אהב והיה לחבר-המשק. בעבודתו שם במספר ענפים גילה מסירות, נכונות לעזור בכל תפקיד ויחסו לחברים שעבדו בכפיפות ועל כך אהבוהו חבריו והעריכוהו. מטבעו היה נחבא אל הכלים אך במשך הזמן התבלט באופיו הטוב והשקט. רגשני היה והירבה לעודד את הוריו אשר דאגו והתגעגעו לו. כאשר הגיעה לשיאה המתיחות בגבולות שלפני מלחמת ששת הימים נקרא אבינועם לדגל בחיל-בצנחנים ובקרוב על שחרור ירושלים העתיקה נפצע; זה היה ביום השני לקרבות, וששה ימים לאחר-מכן, בערוב יום ד' בסיון תשכ"ז (12.6.1967) מת מפצעיו. הובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות בכפר-סבא. חוברת לזכרו הוצאה לאור והיא נושאת את שמו. בספר "בדרכם", שבהוצאת איחוד הקבוצות והקיבוצים לזכר חברי האיחוד שנפלו, הובאו מדברי חברים עליו. גם בספר "מאירות גברו" של מפקדת הצנחנים הוקדש עמוד לתולדותיו ולתיאור קרבו האחרון.

מיוזבסקי אבינועם (פלת) בן גרשון וצרנה. נולד ביום כ"א בשבט תש"ה (4.2.1945) בכפר-סבא. למד בבית-הספר היסודי על-שם אוטישקין בכפר-סבא, ובבית-הספר המקצועי אורט, אח"כ עבר ללמוד הנהלת חשבונות. נפצע במלחמת ששת הימים בקרב על ירושלים, ומת מפצעיו אור ליום ד' בסיון תשכ"ז (12.6.1967).

פברואר 1965

לל' רב שלומות,

קיבלתי את מכתבך, ותאמיני לי או לא, שמחתי לקבלו. ל', לפני שאתחיל ואספר לך משהו, אני מבקש את סליחתך, אם יהיה לך קשה לקרוא את המכתב המבולבל. חזרתי מאימונים. השעה היא 9.45 ואני גם מקשיב ל"מחפשים את המטמון", ונוסף לכך אני כותב אותו במין ספק ישיבה ספק שכיבה, לאורו של נר.

ל' אני יכול לשבת ולכתוב בלוק שלם ולספר לך על הצניחה, על מצב-הרוח ועל הכל. אני אנסה לספר לך מעט במכתבי וכשניפגש פעם, מי יודע מתי, נוכל לשבת ולספר על הצניחה.

בצניחה הראשונה לא ידעתי לקראת מה אני הולך, אחרי שקפצתי מהמטוס הייתי כמו שאומרים "מת", אבל לאחר שהמצנח נפתח התחלתי לצעוק משמחה ולהשתולל בגובה של 400 מטר. תארי לך עשרות צנחנים צועקים ומשתוללים משמחה בגובה של 400 מטר! אבל כשירדתי למטה ונודע לי מה שקרה, קיבלתי את "שוק" חיי. לא ידעתי מה לעשות וכמוני יתר החבר'ה. היינו ממש המומים.

הצניחות הבאות עברו עליי, על כולנו בפחד ממש. רעדתי כעלה נידף כשנוכרתי בדני ז"ל וכמעט סירבתי צניחה. אבל זה עבר.

כאן, בפלוגה שלי, אני נמצא עם חח"ק וב'. היחסים בינינו כבין אחים, ואנו מנצלים כל הזדמנות כדי להיות ביחד. מ' עבר למ"כים והוא די מיואש. לי עצמי קשה, ואפילו קשה מאוד, אבל מתגברים על הכל. וכל יום שעובר, אנו, כמו שאומרים, מבסוטים.

אני מסיים וכשניפגש פעם, נוכל לשבת ולספר לילה שלם. סיפורים לא חסרים, אבל הזמן מוגבל, העיניים נעצמות, וח ידידי לאוהל מסתובב בשק השינה וממריץ אותי ללכת לישון (דרך אגב, הוא מוסר ד"ש חמה).

ל', כתבי וספרי על הכל, על החיים במשק, על חיי החברה, מה אתם עושים ואיך היחסים בין הבנות. כתבי מה שיותר. מסרי ד"ש לע' ותגידי לו שאכתוב גם לו מכתב. מסרי ד"ש לכולם.

בינתיים, לילה טוב, אני הולך לישון, שלום ולהתראות בקרוב,